

La legitimitat de la força

«Sense Justícia i sense Interior no hi ha control del territori, perquè la legitimitat de les forces policials que han de mantenir l'ordre públic surt de la Llei»

L'altre dia vaig llegir la columna de Carod-Rovira titulada *Control del Territori* (<https://www.naciodigital.cat/opinio/21848/control/territori>), una columna que va tenir molta volada, i que també va ser molt criticada des de certs sectors potser per males interpretacions en una part d'aquesta. A la columna parla sobre la fidelitat del Cos de Mossos d'Esquadra al Procés, sobre la importància d'altres cossos jerarquitzats com Bombers o Polícies Locals, la implicació de branques sindicals... Però es deixa per aclarir d'on surt aquesta força legitimadora que tenen. I és cert, dins de l'independentisme, com apunta, no es parla de qüestions de seguretat ciutadana, defensa nacional ni de serveis d'intel·ligència, i són diferents els motius pels quals penso que els seus plantejaments són símptomes d'això.

El primer motiu és el miratge que va ocórrer durant els atemptats d'agost de 2017 a Barcelona. Allà es va crear, per la seva bona resposta, el crit o consigna "Els Mossos són la nostra policia" o "Aquesta és la nostra policia". I això va tenir el mateix efecte que el que passa quan agafes el cap d'un cabdell i comences a estirar: tens un fil que sembla no acabar mai, que no tingui fi, i aquest va ser el resultat d'assignar el factor "nostra" a un cos policial.

Des de part de l'independentisme es va assignar un rol polític a un cos policial, i és que aquest "nostra" molt possiblement va fer més mal que bé al cos. Un cos policial no pot ni ha de tenir ideologia, ha de ser imparcial i poder transmetre uns valors i una ètica, i això implica que no pot ni ha de ser de ningú, tret, és clar, com a servidor de la llei.

Això és important perquè hem de saber i hem d'entendre que el cos Policia de la Generalitat de Catalunya - Mossos d'Esquadra és una policia autonòmica. No és la policia d'un Estat, ni d'un país respecte a la llei, és una policia on l'ús de la força que té surt de la delegació de competències de l'Estat a la Comunitat Autònoma de Catalunya.

I que la gestora d'aquesta força és la Generalitat de Catalunya a través de la Conselleria de l'Interior. Per tant, si deixem el relat a banda, veurem que el cos autonòmic té l'obligació de col·laborar amb la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, i en cas de dubte competencial, sempre predominarà un dels cossos de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat.

La Llei Orgànica 2/1986, de 13 març de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, en la seva Disposició Addicional Segona, o l'Estatut de Catalunya vigent l'article 164, diu que sempre hi haurà una coordinació entre les FFCCSE i els Mossos, com també amb les Polícies Locals. Per tant, siguin els agents independentistes o no, han de col·laborar obligatòriament amb l'Estat. La llei per tant, no permet que hi hagi acció possible que vagi contra el marc constitucional sigui quina sigui la ideologia dels agents. Pel que ja siguin provinents els agents dels Mossos, de la Guàrdia Civil, Policia Nacional o Agents Locals, i els seus caps també, no implica realment res.

El que sé és exclusivament responsabilitat de tot el que són fets vinculats amb formes de realitzar càrregues policials, de protocols d'actuació en altres ocasions, o mecanismes de la Conselleria d'Interior, depenen únicament de la Conselleria de l'Interior i del Parlament de Catalunya. No depèn de ningú més que d'aquests dos actors el funcionament intern del Cos de Mossos d'Esquadra, per molt que de vegades s'apunti al contrari.

Per altra banda, és cert que el cos de Bombers ha tingut un paper rellevant durant el Procés, però també és cert que el Govern va carregar contra ells fa dos anys, el 2018. Sí, són un cos que té eines, té jerarquia i són uns professionals de primer nivell per treballar en situacions difícils, però

posar-los com un actor necessari per controlar el territori no és correcte perquè és molt possible que si no té eines per fer la seva feina de manera correcta i segura, no les tinguin tampoc per fer res d'això.

Si mirem com està escrita la Constitució, l'Estatut d'Autonomia i la Llei 16/1991, de 10 de juliol de les policies locals, veiem que li pertoquen competències de seguretat ciutadana municipal. Això és molt important perquè Catalunya, tal com està organitzada políticament, tot el poder recau sobre les quatre diputacions i els municipis. Perquè el municipi i la província, i per tant la Diputació, són una estructura directa estatal. De fet, la capacitat de poder que tenen les províncies a l'hora de fer i desfer és molt més elevat que algunes autonomies, per la quantitat de fons que disposen.

És important tractar què passa arribat el moment. El que Carod-Rovira afirma en això és cert. Quan vam arribar a volts del primer d'Octubre, sobretot a partir del plenari del "Sis i Set de Setembre" veiem que no hi ha cap llei, ni cap plantejament sobre què passarà a Justícia i Interior una vegada arribem al dia D a l'hora H. Sense Justícia i sense Interior no hi ha control del territori, perquè la legitimitat de les forces policials que han de mantenir l'ordre públic surt de la Llei, com a eina - policia - i com a marc - poder judicial -.

La base de tota societat és l'ordre públic, sense ordre públic no es poden construir les institucions, per tant només es podrà plantejar en termes reals un control del territori si tenim clar el que significa i el com s'ha de fer. És mitjançant debats crítics sobre diferents models d'ordre públic, que es generarà conscienciació sobre la importància d'aquest, i que evidenciaran l'imprescindible que és per un Estat tenir un discurs vàlid al respecte, i que aquest òbviament es pugui materialitzar, el que farà viable que es pugui controlar el territori. Sense Estat, no hi ha força legítima, i sense aquesta no hi ha ordre públic.

Avui dia, la situació en les tasques d'ordre públic és clara, i la política-ficció sense dubte ens fa més mal que bé. El Major Trapero va ser molt clar i molt concís al respecte: la doble legalitat no existeix. O hi ha una llei o n'hi ha una altra.